

Dos mesos i un dia al Nepal (IX)

text TONYO FIBLA

25-10-2008 Dissabte

Hem de fer notar que les dates dels dos últims números estan equivocades, corresponen a l'octubre. Error meu no dels de la Veu.

La festa pel que es veu ha durat fins a altes hores de la matinada. La veritat és que jo no me n'he assabentat de res. Fa més d'un any que no es troba tota la colla d'amics. És ben normal que ho celebren.

M'ha despertat algú dels joves que anit estaven a la festa i se n'anava cap a casa. Quan he volgut agarrar la càmera que s'han quedat ells per fer-se alguna foto he vist els altres dormint per terra en matalassos. Ni s'han assabentat de la meua presència, estan com a socs.

He anat a tirar unes fotos a un míting del partit maoista que se celebrava al costat de casa, al pati de l'escola veïna. He fet bugada i m'he posat a escriure un poc: un matí de relax.

Sobre els dotze i mitja, quan s'han alçat tots, hem dinat. A mi ja no em costa tant menjar amb la mà com els primers dies, ja vaig agarrant pràctica, però avui com menjava amb la gent jove no ho he fet a la taula sinó ajupit a terra tal i com s'asseuen ells, amb les cames creuades, que per a nosaltres és una posició ben incòmoda.

El costum és menjar l'arròs amb la mà dreta sense cullera ni forquilla, l'esquerra és per a altres menesters, com rentar-te el cul. El paper higiènic és un luxe que no tots se'l poden pagar.

Avui anirem de restaurant. He convidat a la família a sopar. El pare de Bijay no volia venir, ja que ells no surten mai a menjar fora de casa, però l'he convençut i vindrà.

Ell volia que comprarem el menjar i soparem a casa però li he fet aquest raonament: "Si ens quedem a casa algú haurà de servir-nos i no podrà menjar amb la resta. Si anem a un restaurant podem estar tots junts menjant i parlant. És el costum del meu país."

L'home ho ha comprés de seguida i ha acceptat. Així que aquesta nit anirem de sopar.

Ací, quan es menja, una vegada has començat a menjar, amb la mà, és clar, no pots tocar cap aliment d'altra persona ni les fonts per a servir. Algú que no menja, generalment una dona, va distribuint els aliments a la resta. Una vegada has tocat el menjar ja té *iuto*, és a dir, ja és un aliment impur per a altres persones.

Una vegada et queda poc menjar al plat, immediatament, la persona que serveix te'n posa més fins que dius prou. De totes maneres, si veus que t'han posat massa menjar, abans de començar a menjar, te'n pots treure del plat i tornar-lo a posar amb la mà a la safata. També és d'obligat compliment rentar-te la mà dreta abans de menjar. L'esquerra és igual.

Pel que fa al sopar de la nit hem triat un restaurant on puguem menjar aliments adients a la seua casta, no totes les castes poden menjar igual.

Quan s'ha fet l'hora, no massa tard, ja que ací es sopa entre set i vuit, hem anat al centre, al restaurant. Ja asseguts a taula hem anat demanant: els pares de Bijay han triat els plats per a ells; nosaltres hem demanat diferents plats per a compartir, així provarem més coses. Jo he delegat per a que trien les coses. El que vull es provar coses noves, els noms de la carta em diuen ben poc, per no dir no res. Els joves ja no segueixen massa el costum de no menjar dels plats dels altres o plats comuns, ja no fan cas del iuto.

S'ho han passat la mar bé i tot molt bo, encara que per a Bikram tot és massa car. Al final del sopar, quan la taula estava plena de plats i platerets, Panxaman, el pare de Bijay, ha volgut que ens férem una foto amb tots els amaniments escampats per damunt de la taula: Quant de plat! – ha exclamat – Fem fotos.

El sopar ha sigut amb llum de bateries i ciris ja que ací a Kathmandú hi ha una manca d'energia elèctrica molt gran i cada dia tallen la llum quatre hores a un barri i aquesta nit toca a aquest. Total 22 € per a sopar 6 persones.

Número 719- 5 febrer 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XVI

la veu

de Benicarló

LA FESTA DE LA CARXOFA

MÉS MULTITUDINÀRIA

L'àrbitre embolica la troca a Benicarló

BENICARLÓ TANCA LA FESTA DE LA CARXOFA AMB UNA EDICIÓ DE RÈCORD

Potser és una de les festes més populars, sinó per als benicarlandos, sí per a la gent de fora. Quasi sense moure un dit, la festa de la carxofa de Benicarló s'ha convertit en un dels nostres màxims atractius turístics, el que més ganxo té de cara a l'exterior. I d'això només sembla haver-se'n adonat el sector agrari, amb el seu regidor al capdavant, i el hostaler, sense la seua regidora. Dissset anys d'esforços continuats per aconseguir la promoció del producte han tingut com efecte col·lateral la promoció de la ciutat. El que va nàixer com un acte per a donar a conèixer la carxofa de Benicarló, s'ha convertit en una cita assenyalada del calendari que reuneix a diversos sectors econòmics de la ciutat. I la regidora de Turisme sembla que encara no s'ha assabentat de l'immens potencial que té la carxofa de Benicarló i

l'engranatge que s'ha organitzat al seu al voltant. Així, La Veu, presenta tot els que es cou al seu interior des d'un punt de vista més oficial però sense oblidar el rosari d'anècdotes que hi circulen.

EL BALANÇ DE LA FESTA

Una festa de record. Benicarló ha celebrat l'edició més popular de la Festa de la Carxofa gràcies a la implicació de ciutadans i visitants en els diferents actes que s'han organitzat per a glossar a la Reina del camp benicarlando. La dissetena edició de les celebracions, ha superat totes les previsions i les dades d'altres anys. Les bondats climatològiques i la promoció que s'ha fet dels actes, han ajudat a l'èxit d'aquesta edició. Eduardo Arín, regidor d'Agricultura, destacava "la implicació de tots els sectors" en el desenvolupament dels actes i "el civisme de tots els

participants que, malgrat la gran participació, no han ocasionat cap problema". Al llarg del cap de setmana central de la festa s'han servit 16.200 racions on la carxofa amb Denominació d'Origen Benicarló era la protagonista. I això, comptabilitzant només les que es van degustar a partir de tiquets venuts en actes organitzats des del consistori. Fora del còmput queden els pinxos consumits en bars i cafeteries participants en la Ruta del mateix nom i els menús servits en els restaurants que ofereixen les Jornades Gastronòmiques.

Arín ha assegurat que l'edició d'enguany va començar a Varsòvia, on es va fer una jornada de promoció en un restaurant de la ciutat. "L'èxit que vam tindre allí ens va fer preveure que aquesta seria una bona festa de la carxofa". La celebració de la tercera Ruta del Pinxo va ser altre dels

El Tuvvik XVI, de Castelló, guanya la regata de la carxofa

text REDACCIÓ

Es va disputar la VIII Regata Carxofa de Benicarló en una travessia convencional en aigües de Benicarló i Peníscola, de nou milles, amb vent ratxejat ion van participar un total de 22 embarcacions i 120 persones, aconseguint la victòria l'embarcació Tuvvik XVI de Castelló.

Prèviament, i com indiquen les bases del concurs, cadascuna de les tripulacions va haver de cuinar un plat, on la carxofa era l'ingredient més important, tenint-lo el jurat qualificador molt difícil a l'hora de donar el veredict final, que es va donar a conèixer a la tarda a les cinc, una vegada finalitzada la regata, sent guanyadora la tripulació del Salsera de Benicarló, seguits del Tuvvik XVI i el Barbarroja. Abans de la regata va haver la reunió de patrons perquè se'ls indicara el recorregut a realitzar durant la regata, així com la ubicació de les boies. Una vegada van estar les 22 embarcacions al punt d'eixida es va donar la mateixa a les 13,45 hores per a donar dues voltes al traçat convencional, aconseguint passar en primer lloc la línia de meta el Tuvvik XVI de Castelló, amb un temps de 1 hora 23'48'', al que van seguir dues embarcacions amb base a Sant Carles de la Ràpita, el Vertigen i el Garbí. Una vegada entrats tots els vaixells al recinte esportiu del port benicarlando es va procedir al lliurament de premis als millors en cada categoria, rendint-se-li un merescut homenatge a Maria Teresa Traver, impulsora d'èsta regata quan va ser regidora d'agricultura de l'Ajuntament de Benicarló, en un acte que va presidir l'alcalde de la ciutat Marcelino Domingo, acompanyat del diputat autonòmic Jaime Mundo i dels representants de Marina Benicarló.

Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
DO espanyoles
Patés, foies
Melmelades

Local 32 Benicarló Centro
T. 964 47 47 62

DE
BON
GUST
VINS I PRODUCTES GOURMET

L'àrbitre embolica la troca a Benicarló

text i foto VICENT FERRER

2 BENICARLÓ: Guillamón, Oscar, Raúl Mora, Javi Flos, Rubén, Víctor Esbrí (Mario, min. 76), Borja, Anta, Abi (Raúl Martínez, min. 70), Monti i Vázquez (Pitu, min. 60).

3 BORRIOL: Ismael, Roberto, Alberto, Javi Mora, Raúl Caballero, Ripollés (Rubio, min. 71), Fidel, Castillo (Víctor García, min. 94), Vicente Roberto (Luís, min. 92) i Abel (Troncho, min. 82).

ÀRBITRE: Marugan Ricart, col·legi valencià, ajudat per Horri Cano i González Chaves. Va mostrar targeta groga als locals Guillamón, Javi Flos, Anta, Abi i Monti; va expulsar per doble amonestació al local Rubén (min. 88) i amb roja directa a Borja (min. 90) i Pitu (min. 90) del Benicarló. Va amonestar a l'entrenador local.

GOLS: 0-1 min. 24, Castillo. 1-1 min. 47, Abi. 1-2 min. 48, Oscar en propia puerta. 2-2 min. 84, Monti. 2-3 min. 91, Vicente Roberto, de penal.

INCIDÈNCIES: Al Municipal Àngel Alonso 200 espectadors. A final es va impedir l'entrada al trio arbitral fins que no van arribar dos números de la Guàrdia Civil. Segons l'entrenador benicarló Nahum Mingol el col·legiat, camí dels vestuaris, va indicar a dos jugadors més del Benicarló que estaven expulsats.

El Benicarló va patir una derrota més al seu camp, aquesta vegada acompanyada d'una pèssima actuació arbitral, ja que quasi totes les targetes van ser per parlar o pel que li va dir en diverses ocasions l'auxiliar de tribuna.

La qüestió és que l'equip, nerviós per la seua situació esportiva, va acabar sortint-se de polleguera va per l'arbitratge amb tres expulsats. El partit va estar igualat en la primera meitat, si bé el Borriol va ser més perillós en les seues arribades a l'àrea. Fruit d'una incursió per la dreta va arribar al primer gol després d'una rematada de Castell dins de l'àrea menuda. Els intents locals per aconseguir marcar van ser neutralitzats per la defensa visitant. Després del descans el Benicarló va sortir amb ganes i va empatar després d'una rematada d'Abi, després de burlar al central, per sobre d'Ismael. Però enguany tot està en contra de l'equip, doncs un minut més tard Oscar a l'intentar evitar una rematada marcà en pròpia porta. No es va rendir el Benicarló, que va tenir ocasions clares per a marcar; al minut 68 Borja rematava fregant el travesser. Al final va obtenir el seu premi en jugada iniciada per Raúl Martínez que va obrir a l'esquerra on Borja va centrar i Monti va rematar al fons de la xarxa. Quan pareixia que el partit anava a quedar en taules va arribar el penal, que va transformar Vicente Roberto, malgrat que Guillamón va estar a punt de desviar el tir. Les expulsions van deixar l'equip amb vuit jugadors, provocant l'empipament dels espectadors, sobretot al veure com al rival se li va permetre tot.

“Divendres la nit, la carxofa es vestia de gala en la celebració del multitudinari sopar en el seu honor.”

ve de la pàgina anterior

al·licients “per atraure a la gent durant tota una setmana al carrer” a peregrinar pels 29 bars i cafeteries que els oferien. El gruix de les activitats, no obstant això, estava programat durant el cap de setmana, amb una previsió meteorològica en contra. “Però fins en això hem tingut sort perquè no s'ha complert”, es felicitava l'edil d'Agricultura.

El sopar de gala, celebrat divendres, va superar a totes les edicions anteriors, assolint reunir a 370 comensals a l'entorn dels homenajats d'aquesta edició: l'uròleg Josep Salvador i l'la llauradora Rosa Bosch. Ja el dissabte, la multitudinària torrà va ser més popular que mai: dues tones de carxofes rostides a la brasa per a dues mil dues-cents persones que fins a les onze de la nit van gaudir del sabor més humil de la preuada hortalissa. En l'aparcament del Centre Comercial, mentre, tres-cents afeccionats al turisme de caravanes es reunien per a gaudir de la festa. Altra dada de rècord. El diumenge al matí, la Demostració gastronòmica assolí reunir a 27 restaurants que van repartir més de 13.000 racions de plats elaborats amb carxofes de Benicarló. A aquesta dada cal sumar les 1.000 racions de pinxos que es van degustar.

“Tot açò ens dóna molta força per a afrontar l'edició de l'any que ve, que la festa arribarà a la majoria d'edat”, es felicitava Arín. El regidor d'Agricultura, reconeixia tot i així que “hem posat el llistó molt alt i això ens obligarà a esforçar-nos encara més” de cara a l'organització de propers esdeveniments. En aquests moments, els restaurants de la ciutat es troben en plena celebració de les Jornades Gastronòmiques, en les quals es poden degustar menús basats en l'hortalissa per preus que van dels 33 als 45 euros. Però per a fer-ho cal reservar, perquè també hi ha cua per a provar les bondats dels fogons benicarló.

EL REPAS ALS ACTES

Emmarcades en els actes de la Festa de la Carxofa, el centre de Formació Professional de Cuina va oferir les seues primeres jornades tècniques sobre l'hortalissa. El director del centre, José Carlos Piña, va explicar que l'objectiu era “aportar un nou valor afegit al sector agrícola de Benicarló, un àrea madura on la competència és enorme a nivell nacional i internacional”. Piña definia la seua escola com “una institució oberta que entén les necessitats del teixit productiu i que contribueix a aportar solucions, a més d'oferir oportunitats de desenvolupament personal, social i laboral”. Les ponències van versar sobre la seguretat alimentària, la importància de la dieta i de la denominació d'origen.

Divendres la nit, la carxofa es vestia de gala en la celebració del multitudinari sopar en el seu honor. Amb permís dels dos homenajats de la nit, la Reina va triomfar als plats servits en un conegut restaurant de la ciutat. L'acte va comptar amb l'assistència de nombroses autoritats, encapçalades per l'alcalde, Marcelino Domingo, el subdelegat de Govern, Antonio Lorenzo, el delegat del Consell, Joaquín Borrás, el secretari autonòmic de la Conselleria d'Agricultura Vicente Riguera i diversos representants de la Diputació. Es van unir a la celebració una delegació de la ciutat italiana de Ladispoli, que està agermanada amb Benicarló. Un dels moments més emocionants va ser el lliurament de la Carxofa d'Or a l'uròleg benicarló Josep Salvador Bayarri, que es va mostrar molt emocionat i agraït amb el tradicional guardó. Molt emotiu també va ser l'homenatge que va rebre la llauradora Rosa Bosch per una vida dedicada al cultiu i al camp, i en representació de tota una generació de dones lluitadores. Els seus fills Ximo, Mariano, Rosa Mari i Juanjo Bueno, van acompanyar-la en una nit tan especial. Rosa Bosch va cedir un gran terreny al seu fill Mariano perquè aquest s'iniciara en els cultius ecològics.

I quasi sense fer la digestió, s'encenien les brases de la torrà popular. Al caliu del foc i despullada de qualsevol additiu, la carxofa es deixava degustar de la forma més humil que es coneix: un colpet, oli d'oliva i sal. Tot un plaer per al paladar, del que van poder gaudir els qui es van atrevir a fer la llarga cua que arribava de la cambrà agrària al mercat municipal. Més de dues tones de carxofes cedides pel consell Regulador de la DO Carxofa de Benicarló es van disposar a la plaça de la Constitució. A les taules preparades per degustar-les, ja es podia comprovar que la ciutat estava plena de gent arribada d'altres autonomies.

Si bé la torrà va ser la cita més multitudinària, la festa va comptar amb una atapeïda agenda que s'iniciava amb la VIII Regata Carxofa de Benicarló i el corresponent concurs gastronòmic, Terra i Mar. A més, el concurs de tir i arrossegament i un partit de handbol van completar les cites esportives, mentre que el mercat medieval a la plaça de la Constitució va posar la nota de color. Així mateix, els afeccionats a les caravanes que participaven en la quedada també es van deixar veure pels carrers de la ciutat, atrets per la miscel·lània de sabors que és capaç d'oferir la carxofa.

Ja diumenge, els restauradors de la ciutat envoltaven la carxofa de glamour. Després d'aquests anys d'evolució de la festa, els participants en esta edició van plantejar la necessitat d'introduir canvis que facen que la festa “lluïska més”. Així, apunten a la possibilitat que la demostració dure tot el dia començant amb un desdèjuni, seguísca amb el menjar i el sopar, ja que, al seu pensar, suposa molt d'esforç desplaçar tot el bufet del restaurant per un acte tan curt. Per segon any, a la localitat, han arribat grups organitzats de veïns de Vila-real, províncies limítrofes, de València, Barcelona, Albacete, Saragossa, Navarra, Madrid i Teruel per citar-ne algunes.

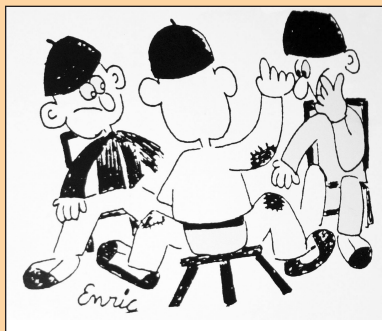
El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Anecdolari carxefero i altres coses més

Pelant-se la...

A mitjan setmana passada es veu que el regidor Salinas va fer-se parar una taula perquè els torraren unes carxofetes enmig de la plaça de la Consti per a "escenificar", davant la càmera de Canal 9, com es mengen ací (?). Mentre ell degustava el producte, els membres de la brigada s'havien enretirat una mica perquè la cosa havia de quedar espontània, com

que tots els benicarlantos, a qualsevol hora, quan els entra el cuquet, tenen a mà un bidó tallat i paren taula enmig del carrer per a pelar-se la... carxofa. Tot un senyor!

Sopar amb Mònica Pont

Mònica Pont, al sopar de la carxofa. Era o no era? Ho era. Va demanar un lloc discret, per allò que pogués sopar a gust, i que ningú la

maregés amb excés i... Com este ajuntament sempre està disposat a complaure a tots, i més si és una actriu famosa com la Pont, ho va fer. Així, corasón de buen alma, li ho va apanyar d'allò més bé. Si la xiqueta volia un lloc discret per passar desapercibuda doncs... la col·loquem al costat de la porta dels lavabos i de la taula de premsa. Apa, el que entenen a l'ajuntament per discreció!

Sopar amb Mònica Pont (i 2)

No es van embossar els lavabos de miracle. Així, que la cosa es va convertir en un rosari de gent que s'alçava, dissimuladament, per anar a fer les seues necessitats... que no eren d'altres que saludar a la Pont o demanar-li un autògraf o preguntar-li si era ella. A la taula de premsa, clar, es van posar les botes de fer-li fotos. Fins i tot es va arribar a pensar en cridar a algun programa, d'eixos del cor, i vendre l'exclusiva. Alguns ho van intentar. A que ara enteneu el que volíem dir... amb això de la discreció del nostre il·lustríssim?

I amb Lorenzo...

I riu-te'n de la discreció amb la Pont. La del subdelegat del govern, Antonio Lorenzo, va ser... espectacular. Osti tu, policies armats fins a les dents custodiaven l'entrada d'El Cortijo, on es va celebrar el sopar de gala. Semblava que teníem la visita de la Casa Reial. Certament, en aquest cas, la "discreció" no va ser per culpa del nostre ajuntament, el càrrec ho portava implícit. Per fi, el subdelegat del govern va acceptar la invitació del nostre alcalde per vindre al sopar de la nostra hortallissa per excel·lència, la carxofa i, amb tota la policia inclosa, és va seure a taula al costat del nostre alcalde (el subdelegat, no la policia. Tots no cabrien). Cal fer un xicotet matís, quasi al costat.

El Benicarló Aeroport Castelló reforça la seua porteria amb el brasiler Diogo

text REDACCIÓ

La porteria del Benicarló Aeroport Castelló ha estat un dels punts més febles de l'equip durant la primera volta.

La marxa de Leandro abans de iniciar-se la Lliga li creà a Miki molts maldecaps, atès que ni Chus, ni el brasiler Paulinho, podien donar la seua talla. Era doncs una de les preferències de l'entrenador en el mercat d'hivern. Diogo de Freitas Borba ha estat el triat. Té 31 anys, molta experiència, i està considerat com un dels millors porters brasilers. Procedeix del Copagril Futsal i té passaport comunitari. El porter, després d'uns dies de treball amb els seus nous companys ens comentava, "he arribat a Espanya amb molta experiència en la lliga brasilera, després d'haver estat amb diversos equips i vinx amb la idea d'ajudar als meus nous companys a millorar la classificació i la meua il·lusió seriosa fer una bona segona volta i classificar-nos per els play-off". Es diu que a més de bon porter marca gols al posseir un bon tir, "bé, a la ultima temporada vaig aconseguir marcar dos gols, però la meua obligació amb l'equip és parar les rematades dels rivals i donant-los seguretat serà com millor els ajude". Respecte a les referències de la lliga espanyola va dir, "sempre he seguit la lliga espanyola per Internet, ja que tinc amics que juguen ací, com Fernandao que va jugar amb mi a Brasil i es que és la millor lliga del món, ja que ací juguen internacionals pel meu país. Sé que vinc a ajudar l'equip i estic convençut que farem un gran treball". Li preguntem si coneixia a Leandro, "solament de

referències, però sé que és un gran porter". Als seus 31 anys és la primera vegada que creua l'Atlàntic pel que vam voler saber que el va fer decidir a això, "solament he viatjat a Europa per jugar la Intercontinental el 2008 contra l'Interviú a Granada on vam perdre. Vaig rebre la proposta de Miki i Ximo, sé que l'equip està passant dificultats esportives, però és un repte per a mi, però estic segur que tot anirà a millor". Una cosa està clara, després del mercat d'hivern el Benicarló està ple de jugadors brasilers, set nascuts allí, "sí, però així em costarà més aprendre el castellà, però ja m'ajudaran la resta de companys".

NOTA DE PREMSA DE LA UNIÓN CICLISTA BENICARLÓ

Com a President de la Unió Ciclista Benicarló, en nom propi i de la Junta Directiva que presidisc, davant les informacions aparegudes en un reportatge publicat en el Diari Mediterrani de Castelló el passat 14 de desembre, em veig en la necessitat d'aclarir alguns aspectes:

1r) En aquest reportatge el Sr. José Julián Balaguer afirma que: "tracte de fomentar el ciclisme en el Baix Maestrat, intente fer carreres i fer nàixer la base". Quant al de fomentar el ciclisme, no tindriem res que objectar si no fora perquè estem convençuts que, en açò de l'esport, quan es divideix en compte se sumar, quasi sempre es perd més que es guanya. però pel que fa a "fer nàixer la base" hem d'aclarir que la base, almenys a Benicarló, va nàixer a la fi de la dècada dels 60 del segle passat, de la mà d'homes com Tomás Prats i molts altres que, sempre desinteressadament, van propiciar que molts xiquets de la comarca s'aficionaren al ciclisme, com per exemple el mateix Sr. José Julián i el seu germà Juan Antonio,

entre molts altres. I tot això anteposant els interessos dels xiquets als seus propis, cosa que no pot dir el Sr. José Julián Balaguer, que sempre ha desenvolupat la seua tasca en l'escola i els equips de l'U.C. Benicarló percebent una quantitat econòmica per això. I aqueixa base ha seguit ben viva fins a la data d'avui, a la Unió Ciclista Benicarló, a pesar d'alguns intents -de moment infructuosos- per carregar-se-la.

2n) Causa si més no estranyesa, que el Sr. Balaguer demane en l'esmentada entrevista "l'unificació de les Federacions" quan acaba de provocar la desunió del ciclisme local, després de més de mig segle unit sota un mateix club. I tot això a pesar dels reiterats intents de la Unió Ciclista Benicarló, per part meua, com a president, de reconduir la situació, fins al punt d'oferir-li poc menys que un xec en blanc al que ni tan sols es va dignar contestar, a pesar d'haver-me indicat personalment que em respondria en breu termini. L'única resposta va ser que l'UC Benicarló es va assabentar per la premsa que havia nascut un nou club a la ciutat que, curiosament, duu el nom del

negoci particular del Sr. José Julián Balaguer.

3r) La Unió Ciclista Benicarló, que segueix tenint escola de ciclisme pròpia, vol aprofitar aquesta ocasió per a felicitar a l'Il·lm. Ajuntament de Benicarló i tots els que han fet possible la construcció del nou velòdrom comarcal, que va ha fet possible el foment i desenvolupament del ciclisme de base -el més important- i que els joves de la comarca que senten la cridada de la bicicleta puguen desenvolupar la seua afició en un entorn més còmode, segur i adequat.

4t) La Unió Ciclista Benicarló queda a la disposició del nou club i de quants pares i aficionats ho desitgen, alguns dels quals van estar presents en algunes de les reunions, per a aprofundir, clarificar i detallar tots i cadascun dels passos i gestions que es van portar a terme amb el Sr. Balaguer i al mateix temps els ofereix tota la col·laboració que puguen necessitar.

ARCADIO GREGORI FEBRER
PRESIDENT DE LA UNIÓN CICLISTA
BENICARLÓ

INCITACIÓ A LA VIOLÈNCIA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

He deixat passar uns dies abans de posar-me a escriure res sobre l'atrancament a xiulet armat de què va ser víctima diumenge passat el nostre CDB. Si tal com vaig baixar d'empudegat del futbol em poso a redactar això, a hores d'ara les querelles criminals es plourien sobre aquesta modesta però indigna publicació. Ara ja, amb la perspectiva del temps i amb tota la tranquil·litat necessària puc escriure amb objectivitat dels tres fillsdeputa que ens van robar, cabrons més que cabrons, colla d'imbècils, que les seues mares deuen ser unes santes però que ells són insisteixo uns grans fillsdeputa, deia que ens van robar el partit i ens van fer perdre tres punts, o com a mínim un.

Pot un àrbitre expulsar tres jugadors del Benicarló i ensenyar més de mil targetes en un partit en què no es va pegar una mala patada? Sí, es veu que pot. Pot un linier provocar el públic i alçar la banderola i cridar l'atenció del seu superior cada vegada que des de la banqueta és increpat –segur que amistosament– per algun dels nostres suplents o l'entrenador? Sí, es comprén que també pot. Passa però que el públic benicarlando és massa senyor i que en comptes de dur a terme la proposta d'un conegut aficionat exregidor del nostre ajuntament que deia que fins el dia que no en penjarem un no ens hem d'aclarir, ens

Confraternitzant amb l'equip contrari?

vam limitar a cridar, a pegar quatre cops de puny contra els ferros de les banquetes del costat del vestidor i amenaçar –amb poca urbanitat, ho reconec– la tripleta arbitral.

Sí, efectivament, la cosa es acabar com el ball de Torrent. El dos liniers que alçaven la banderola només en contra nostra i el col·legiat que només veia i sentia les nostres actituds poc recomanables des del punt de vista de la cavalleriesitat i les bones maneres van muntar el xou final a l'hora d'entrar als vestidors. Una trentena d'aficionats s'hi van agombolar en aquella zona, no res, allò de veniu si teniu ous, ara et fotre la bandereta pel ses o a vore si també ens expulseeu a nosaltres i els tres superherois van fer veure que havien pres temor i van recular fins el mig del terreny de joc protegits en tot moment per membres de la junta directiva i es van negar a moure's fins que va fer la sua aparició una parella de membres de la Benemèrita Institució. Ja ho diuen que molta temor, poca vergonya. Però que no ho comprenien aquella colla de pacais que si la gent els haguera volgut pegar els heguera pegat? El personal només volia manifestar el seu disgust per una situació que es percebia com a injusta. Ja se sap, dos carcassos, dos braçades a l'aire i no res més (això

deu entrar en els deu mil duros que cobren, no?) Però ells allí, sense voler-se moure. Arribat els dos jevenelos de la Guàrdia Civil, van accedir al vestidor sense més problema i nosaltres –que quede clar que m'ho vaig mirar tot de ben lluny– ens

FOTOS: GREGORIO SEGARRA

en vam tornar cap a casa calents, calents, calents.

Sí, el Benicarló va perdre a casa contra el líder Borriol per dos gols a tres. Si jo fóra un fanàtic, que ho sóc, diria que el resultat va ser absolutament injust i que el primer gol ens el van marcar en fora de joc –no ho sé però m'ho han dit–, que el segon ens el vam fer nosaltres mateixos en pròpia porteria i que el tercer va ser per un penal més que discutible (sobretot per a mi que estava a l'altra punta del camp). Tot açò que acabo de dir no deu ser cert del tot, però bé podria aproximar-se a la realitat. Penso, ara sí amb sinceritat, que el que va encendre l'afició local no van ser exclusivament l'àrbitre i la seua trupé –que també– sinó la terrible sensació d'haver aconseguit marcar dos gols, dos gols preciosos, i no treure'n gens de profit. Això sí que és impotència. Es van avançar ells amb el gol en fora de joc a la primera part. A la represa, el nostre davanter centre, de precisa vaselina, va posar l'empat al marcador. Però, però, però és que als dos minuts vam ensopegar amb els collons i un defensa nostre la va posar al fons de la nostra porteria. No ens vam rendir i després de trenar la millor jugada del partit vam aconseguir novament l'empat. I ja amb només vuit homes sobre el terreny de joc ens van xiular el penal i vam acabar perdent. Hi havia o no hi havia motius per estar disgustat? I algú ho havia de pagar, no? Dic jo, vaja.

Ara diumenge no sé on anem, però guanyarem i començarem una remuntada que no ens aturarà ningú i...

ve de la p gina anterior

... sense parlar

I és que, com havíem dit abans, va seure a la seua taula però... amb una dona pel mig. Ni protocols ni punyetes. Sembla mentida que després de tant de temps dient, més bé queixant-se, l'alcalde, que no pot parlar mai amb el subdelegat del govern va i, a algú, no sé li ocorre altra cosa que ficar, entre els dos, a la dona del subdelegat. I tot, segons diuen, perquè ho manava el protocol. Ja l'hem tornada a embolicar. Altra oportunitat perduda. Total que no van creuar ni paraula en tota la nit! Increïble, com ens hem d'aclarir si no hi ha comunicació???

Mals vents

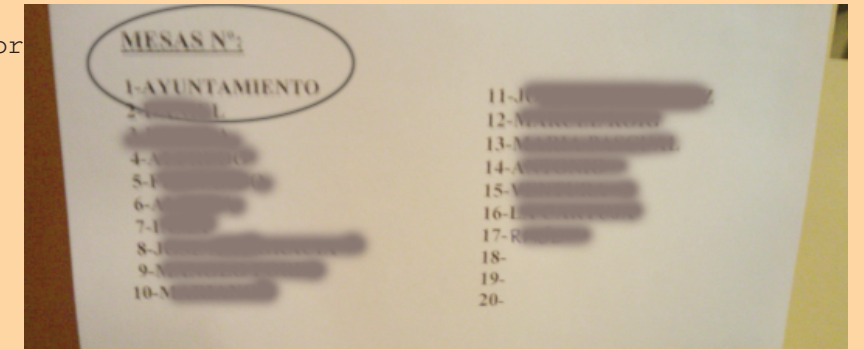
Es veu que hi ha un fort malestar entre els professionals de l'Albergue pel fet que enguany se'ls haja tret la celebració de la festa de la carxofa al repetir el sopar al Cortijo sense donar-los ni tan sols una explicació. Segons van assegurar, els polítics benicarlandos no donen la talla amb una institució que porta el nom de la població per tot el món.

Més mals vents

Diumenge l'ajuntament de Benicalró –bé, només els regidors del PP, acompanyats de les seues senyores– estaven dinant al Rosi amb els italians de Ladispoli. Si es tractava d'un dinar institucional, per quina raó no estaven els regidors de l'oposició per a representar a TOT el poble benicarlando? Si era un dinar entre amics, per què havien reservat com a "Ayuntamiento"? (la imatge dels tafaners no deixa lloc al dubte).

Tiquets carxoferos

Un tafaner que tot ho observava va veure com la nostra primera autoritat potava un bon pilot de tiquets que, suposem, devien ser invitacions al sopar carxofero (no creiem que se dedicara a cobra-

les). I per això, els tafaners, hem pensat que quedaria bé, ara que té un diariet que ha d'apropar-nos el futur amb garanties, que tragueren quants entren a eixe sopar de gorra (o siga, pagant tots el benicarlandos) i quants gratant-se la seua butxaca. Això també seria avançar al futur amb garanties, no? Esperarem els números.

De pel·lícula

I amb aquesta mena de senyors i amb el nostre poble de fons refaria Berlanga la seua prodigiosa filmografia. Fa un parell de setmanes la bigarrada agenda d'activitats folkloricoculturalsgratuïtes que espesseix el calendari del mes de gener ens va brindar unes escenes pròpies de xarlotà o, si es vol d'una altra manera, de sincretisme cultural. Vegem: els bombistes de no sé quina confraria de Setmana Santa, que han fet seu el costum de la banda de música d'anar a buscar a casa, en passacarrer, els membres que ingressen a la secta, van entropessar amb una comissió fallera, de ruta per aquestes contrades, que també, curiosament, anava de passacarrer a replegar a no sabem qui. Exquisida estampa.

De pel·lícula (i 2)

I és que allí estaven, cara a cara, davant del Visiat, a la cruïlla, la força dels bombos contra la potència de la dolçaina, entre les rissotades dels espectadors, que miraven incrèduls com les dos forces lluitaven per qui passava primer. El tafaner que ho va veure

va estar a punt de cridar la policia local per tal que organitzés aquell caòtic embós *bombfallero*. Certament, la comicitat de l'espectacle entraria perfectament en els retrats de l'època que magistralment va fer el director de cine valencià. Això sí, la falla va passar primer. Com manen els canons actuals. Devia ser una metàfora de la nostra desorientació cultural?

Més de pel·lícula

El diumenge passat la Plataforma Benicarló en Valencià i la campanya "Televisió Sense Fronteres" van posar una paradeta per recollir signatures per a no deixar de vore TV3 al País Valencià a la part de baix del passeig Ferreres Bretó. Diversos regidors van saludar als membres de la paradeta, encara que ningú va signar (pot ser ja ho havien fet abans, eh!). Quan la comitiva de l'ajuntament va sortir de la Casa Consistorial, passeig Ferreres Bretó avall, cap a la Jornada Gastronòmica, tota la corporació i seguit van passar per davant la tauleta de signatures. Una imatge curiosa. Una més de la font

Per cert, el diumenge i el cap de setmana en general, amb tanta gent carxofera, va ser una oportunitat de comprovar com els forasters i visitants a la nostra ciutat reaccionàvem davant la mega-font del super-regidor en mig de la hiper-plaça de la super-constitució. Quan els dies a la gent que havia constatat 200.000 € del Plan E, es quedaven tan blancs com el marbre de la mateixa font.

UN PROJECTE LOCAL ES CONVERTEIX EN NACIONAL I CRIDA L'ATENCIÓ DE CANAL PLUS

text REDACCIÓ

Laperdiz.com, és un projecte de comunicació produït i dirigit per Isaac Lores i Tony d'Andrés, basat en una pàgina web i un programa de Ràdio local en l'Emissora Municipal de Benicarló en la 107,3, dedicat al Món de la Caça.

Aquest projecte de comunicació inicià la seua marxa a principis del 2009 sent la seua principal font d'emissió informativa, la web www.laperdiz.com. Després de cert temps i amb la finalitat de seguir aquest projecte fins on es pugua, inicien un programa de ràdio en l'Emissora local de Benicarló dirigit per Isaac Lores i Tony d'Andrés en els micros i en la part tècnica amb Joan Peiro i Matilde Martínez (Paddy). Aquest programa de ràdio va nàixer el 12 d'Octubre de 2.009 coincidint amb l'obertura de la veda de caça. Ve emetent tots els divendres de 12 a 13 hores i a les 23 hores en repetició. Al gener de 2010, obrin una nova web, la qual produeix i dirigeix Antonio Peinado que, amb el nom de TV.LaPerdiz.com, es tracta d'una televisió de caça online, que a poc a poc s'anirà omplint de contingut interessant i documentat per el gaudi de tot afeccionat a la caça.

El projecte ha cridat l'atenció de la cadena de televisió i el Canal temàtic de Caça i Pesca de Digital Plus, el qual ha decidit gravar un documental basat en aquest projecte per al seu programa VEDA ABIERTA, posant l'accent en Tony d'Andrés ja que la seua trajectòria, i dia a dia en aquest activitat del món de la caça i la seua branca de la competició esportiva, és més que suficient per a dotar de contingut tot aquest reportatge que Canal Plus a decidit realitzar. El reportatge s'emetrà en el Canal temàtic de Caça i Pesca de Digital Plus en els pròxims dies.

TRES DETESOS PER LA POLICIA LOCAL

text REDACCIÓ

La Policia Local de Benicarló ha detingut a tres persones com a presumptes autors d'un robatori amb escalada, violació de domicili i danys a la propietat. Els fets van succeir el diumenge a les 14:07, quan uns veïns van alertar als agents mitjançant una cridada telefònica de moviments estranys a l'interior d'un domicili situat en el passeig Febrer i Soriano de la localitat. A l'arribada dels agents van ser sorpresos Said N. de 28 anys, Ali L de 23 anys i Carmen C. C. de 27 anys que van passar a disposició judicial. Pel que sembla, van accedir a l'interior del domicili forçant el pany del menjador situat en la planta baixa. Els agents van trobar el domicili amb totes les pertinences regirades.

Laperdiz.com tracta sobre el món de la caça, i informa a tot afeccionat a la caça sobre tots els esdeveniments, notícies i altres que ocorren en la nostra localitat i altres. Laperdiz.com disposa de multitud de seccions interessant per al caçador, tals com; videos de caça, fotografies dels usuaris i pròpies de notícies realitzades en diferents esdeveniments de caça locals i comarcals, fòrum de caça, agenda de caça d'esdeveniments locals i nacionals, i una secció de premsa on podem veure les notícies més rellevants del món de caça en àmbit nacional d'altres periòdics i revistes de premsa.

També disposa d'un apartat de descàrrega en el qual hi ha una gran varietat de documentació d'interès, com pot ser; Calendari de la federació de caça, cursos, normatives, etc., també hi ha un secció on poden escoltar tots els programes de ràdio que emetem en la Ràdio Benicarló 107,3 fm. Una secció de blogs on els caçadors més experts en la matèria exposen els seus comentaris i experiències per al guadi de tot afeccionat i finalment també hi ha una secció de Compra-Venda perquè tot interessat a vendre o adquirir algun producte de caça tinga una eina per a això, totalment gratuïta.

El presumpte autor del delictes va fugir amb bicicleta per diferents carrers de la població, sent perseguit per dues patrulles de Guàrdia Civil.

A les tres de la matinada del mateix dia, la Guàrdia Civil va sol·licitar la col·laboració dels agents per a perseguir al presumpte autor d'un intent de robatori a l'interior d'un domicili en el Carrer César Cataldo. La patrulla va donar l'aturada a un home que va sorprendre eixint d'aqueix domicili, on presumiblement havia forçat el pany per a accedir a l'interior. El presumpte autor del delictes va fugir amb bicicleta per diferents carrers de la població, sent perseguit per dues patrulles de Guàrdia Civil i aconseguint escapar per l'avinguda Catalunya en direcció a Vinaròs.

V TORNEIG D'HANDBOL CARXOFA DE BENICARLÓ EL GOL D'OR DECIDEIX EL V TORNEIG

text REDACCIÓ

CH BENICARLÓ-8
SELECCIÓ BAIX MAESTRAT-8

En aquesta edició, va guanyar el Torneig de la carxofa el CLUB HANDBOL BENICARLÓ, per un ajustadíssim resultat. El partit va estar molt igualat, encara que en cada una de les parts va dominar un dels dos equips, en la primera la selecció i en la segona el Benicarló. Al final del temps reglamentari l'electrònic marcava un igualadíssim 8-8. La final es tenia que decidir pel gol d'or. Injusta forma de decidir una final que havia estat molt disputada. La possessió de la pilota la tenia la selecció, seua era la possibilitat de guanyar, però el llançament va ser parat pel porter cadufero amb una gran intervenció. Aquesta acció va permetre que el CH Benicarló iniciara un contracop que va finalitzar amb gol. Felicitar als jugadors de tots dos equips pel gran partit que van jugar i a esperar la VI edició.

LLIGUES REGULARS

CAP DE SETMANA MARCAT PER LA IGUALTAT

JUVENIL MASCULÍ
Bm CASTELLÓ-27
CH BENICARLÓ-VINARÓS-26

Partit molt igualat el jugat en la capital de la Província i que inicia la fase d'ascens a primera autonòmica.

S'enfrontaven el primer classificat de la ja concloua lliga regular contra el segon, la qual cosa feia presagiar un entretingut partit. I així va ser. Al final, derrota per la mínima.

SENIOR FEMENÍ
GRUPO PEINADO BAIX MAESTRAT-11
CBm PEDRALBA BÉTERA-21

Encara que el resultat puga parèixer molt abultat, és enganyós. El partit va estar força igualat i la única diferència entre un i altre equip va estar en la definició de les jugades al final dels dos temps. La primera part va començar amb força intensitat per part de tots dos equips, distanciant-se les valencianes per la seua major eficàcia de cara a porta (0-2 minut 10). Però les xiques del Grupo Peinado no li van perdre la cara al partit i fruit d'això va ser la igualada que assenyalava el marcador al minut 20 (3-3). A partir d'ací, en els deu darrers minuts d'aquesta part, un parell de pilotes robades per les forasteres i un a exclusió, van permetre que el Bétera anara al descans amb superioritat a l'electrònic (3-8). La segona part es presentava incerta. A pesar d'anar per darrere, les nostres jugadores van creure en les seues possibilitats, i fruit d'això és que les forasteres no aconseguen augmentar la diferència. Al final, la veteranía es va imposar a la joventut i es va perdre el partit. Ara a preparar la segona fase, que ens enfrontarà amb equips d'Alacant i Múrcia.

Pel GRUPO PEINADO van jugar Anna a la porteria, Jenni, Veronica (2), Cris (2), Arantxa (1), Aroa, Sheila, Zoraida, Melani (2), Rosamari (2) i Juliana (2)

TELEVISIÓ SENSE PUBLICITAT

text NATÀLIA SANZ

Llig i torne a llegir i quasi done salts d'alegria. No pel beneficiari, sinó pels fets. La Primera s'ha consolidat en el mes de gener com la cadena més vista, copant els 23 primers llocs de les audiències. El monopoli només es trenca amb Gran Hermano, situat al lloc 24. Altra dada: de les 50 emissions més vistes d'aquest mes, 48 són de La 1. I dic que m'alegre pels fets perquè la dada es produeix durant el primer mes que la cadena pública ha deixat d'emetre publicitat. L'audiència ha premiat la valentia d'aquest mitjà de comunicació, l'únic que de moment ha renunciat als beneficis del capital privat. Clar, és molt fàcil donar el pas endavant quan es tracta d'una cadena pública, suportada amb els diners de tots els espanyols.

Be, dic jo que si els mateixos espanyols s'han llançat en massa a sintonitzar La 1 és perquè donen suport la iniciativa i no els importa pagar la tele de la seua butxaca, si aquest gest repercuteix en una millora en la qualitat de les emissions. Perquè la pública no només ha renunciat a la publicitat, sinó que a més s'ha preocupat d'omplir la graella amb continguts que han cridat l'atenció dels telespectadors. Documentals d'altíssim cost adquirits als llarg dels últims anys, ficció de producció nacional, competicions esportives i bon cinema. Tot un regal per a la vista i el plaer de veure bona televisió, que ja era hora. Les audiències, que són auna cosa com les urnes de la televisió, demostren que els espectadors, com molts creuen, no són ximplers. I que no s'engoleixen tot el que els tiren. I molt menys, si els continguts són roses, grocs i d'altres colors que fan enrogir a més d'un.

M'alegre, si senyor. Es va acabar la dictadura dels programes insulsos, de continguts buits aportats per personatges de dubtosa procedència i escàs currículum. Potser tenim sort i l'1 de gener del 2010 siga recordat en els llibres de text per marcar un abans i un després en la comunicació audiovisual. Amb un poc de sort, la resta de cadenes es replantejarà cap a on vol dur a les seues telespectadores. Em fa dubtar que, al costat de la dada de La 1 apareix que la resta de cadenes ha augmentat en un 20% el preu dels spots que emet. Si el mercat ho accepta, estem de nou perduts.

CAUSES PERDUDES...

O no tant. A les 12 h. del diumenge, dia 30, una multitud –"cuatro gatos" per als del PP i 150 manifestants per a la policia de Rita- es troba a la confluència de l'avinguda Tarongers i carrer la Reina: fan el recorregut fins al mercat del Cabanyal i allà es van concentrant, mentre se sap que, després de ¾ d'hora de "desfile", encara està eixint gent de la confluència Tarongers-La Reina. Els "cuatro gatos" per als del PP i 150 manifestants per a la policia de Rita col·lapsen el barri: no cap ni una agulla i, per la megafonia, es demana que la gent se situe als carrers dels voltants, als crits de "Salvem el Cabanyal" i "Rita no passarà".

Els "populars" tenen els bulldòzers a punt, per escombrar el barri més emblemàtic de València –cases modernistes incloses- i les butxaques obertes –la de Cotino inclosa- per a omplir-se-les amb el negoci immobiliari, mentre fan exhibició de fals valencianisme –amb victimisme afegit- contra les institucions de l'Estat: Tribunal Suprem i Ministeri de Cultura que s'oposen a la destrucció del patrimoni.

Causas perdudes? Pot ser no tant. I els milers de manifestants –"cuatro gatos" per als del PP i 150 per a la policia de Rita- han donat un seriós avís als somnis de grandesa i als interessos immobiliaris inconcessibles del PP "valenciano". No seria intel·ligent ignorar-ho.

Marc Antoni Adell

ACTES DEL DIA DE LA PAU 2010

text

ALUMNES DE SISÈ DEL CP MESTRE FRANCESC CATALÁN

Al C P Mestre Francesc Catalán hem tornat a celebrar un any més el Dia Internacional de la NO VIOLÈNCIA (30 de gener), diada instaurada en commemoració de la mort de Mahatma Gandhi.

El tema d'enguany ha estat "EL COLOM DE LA PAU", per aquest motiu només acabar la Festa de Sant Antoni tota l'escola ens vam posar a treballar per a celebrar un any més el DIA DE LA PAU, així des del 19 de fins el divendres 30 de gener tota l'escola per nivells hem tractat temes relacionats amb que és per a nosaltres la Pau.

Divendres 29 al matí tots els alumnes i mestres ens vam penjar un medalló commemoratiu d'aquesta diada amb el Colom de la Pau fet per dues mans entrelaçades.

Després a les 11:30 vam sortir a la pista per a fer un mural-puzzle amb el colom de la pau, així per cursos vam anar penjant el tros de colom fet en cada classe, després també per cursos vam llegir escrits, recitar poesies, cantar un rap sobre la pau, explicar l'abecedari de la pau...

Per la vesprada es va tornar a muntar l'exposició de dolços interculturals, fets per les famílies representades en la nostra escola, així hi havia dolços i menjars de Marroc, de Sud-americà, d'Europa i també de diferents autonomies espanyoles.

A partir de les 3'15 per nivells els alumnes van passar per vore la gran quantitat de dolços que s'havien fet per aquest Dia de la Pau i voluntàriament van fer una aportació per participar en la campanya "Un euro, llavor de pau" per col·laborar amb Escola Valenciana i Metges sense fronteres en l'ajuda mèdica a Haití.

Dia de la Pau al Ródenas

text REDACCIÓ

Cada 30 de gener es celebra el dia de la Pau. Enguany, el nostre centre ha triat com a figura representativa de la Pau a la mare Teresa de Calcuta. Amb la col·laboració i el treball en grup de tot l'alumnat es van elaborar uns murals plens de desitjos de pau per a l'any que acaba de començar.

Després tots vam anar a la pista on primer es va fer la interpretació del "Cant de la joia" de Beethoven per part dels alumnes del cor acompanyats d'un grup d'alumnes amb les flautes, després es va llegir el Manifest per la Pau 2010 i a continuació es va fer la tradicional solta dels coloms, per simbolitzar el desig de tota la nostra escola per tal que la Pau siga prompte una realitat a tot el Món i sobretot a Haití.

A continuació tots els alumnes vam tornar a passar pel menjador per triar uns quants dolços multiculturals per degustar-los.

Per a concloure el Dia de la Pau, a partir de les dos quarts de cinc es va obrir aquesta degustació a totes les mares i pares que hi van voler entrar a tastar les meravelles gastronòmiques que les persones fem arreu del Món.

AFFECTATS PER LA N 340 DENUNCIEN INDEFENSIÓ DAVANT EL MINISTERI DE FOMENT

text REDACCIÓ

Els propietaris de la SAT Taus Ayza han mostrat la seua disconformitat amb el canvi de traçat de la N 340, que afecta ara a una part de la seua propietat i contra el qual no han pogut al·legar.

A més, han acusat a José Antonio Bueno, veí de les seues propietats i contra qui tenen presentada una querrela criminal per un presumpte delictu d'injúries, de reclamar el compliment de la legalitat quan ell "ha construït dins de la zona de prohibició de construcció" del traçat. Bueno ha acusat en diverses ocasions a l'empresa de tenir informació privilegiada sobre el traçat de la carretera i de tenir construccions "legals però immorals" en forma d'hivernacle que "va obligar" al ministeri a desviar el traçat original per no afectar-los, enviant les propietats de Bueno. Emilio Taus, portaveu de la família, ha explicat que els fets es remunten als anys 1999 i 2000, quan es va sol·licitar permís a l'ajuntament per a la instal·lació de dos hivernacles. En aquella data, no existia cap projecte aprovat del traçat de la variant. El tercer dels hivernacles de l'empresa, que es dedica als cultius hidropònics, es va instal·lar en el 2003. Tal com asseguren "decidirem retardar la construcció ja que se'ns va informar des de la regidoria d'agricultura de Benicarló que anava a eixir a exposició pública el projecte del desdoblament". Els germans Taus van retardar la petició de llicència d'obres municipal "fins a poder comprovar que la zona on es pretenia instal·lar l'hivernacle estava fora de la zona d'afecció de la nova variant". Segons el traçat exposat al públic, la nova carretera discorria a més de

cent metres de la seua parcel·la, pel que el consistori els va atorgar la corresponent llicència.

Finalment, l'any passat van instal·lar un nou hivernacle del que Bueno va assegurar davant la premsa no entendre que se li concedira permís. Taus li ha recordat que dins de la zona d'afecció dels cent metres de qualsevol carretera "es poden realitzar algunes activitats i algunes construccions a precari i la instal·lació d'hivernacles és una d'elles, per ser una instal·lació desmuntable". La construcció en aquest cas, com ha assegurat, és també legal.

Finalment els germans Taus Ayza han lamentat que s'haja arribat a aquest punt i que Bueno s'haja erigit "en el paladí de la legalitat urbanística, cosa que exigeix a les Entitats Públiques, Governos locals i molt especialment a nosaltres, els seus veïns". Així, diuen "que no se li hauria oblidat demanar les corresponents llicències d'edificació per al magatzem agrícola i l'habitatge, que ha construït dins de la zona de prohibició de construcció de la variant de la N-340 i quan ja tot el món (Sr. Bueno inclòs) era coneixedor del traçat". No obstant això, segons la documentació que els germans Taus han recaptat en el consistori, l'habitatge i el magatzem tenen un expedient obert per una "infracció urbanística greu i les mateixes es consideren no legalitzables". De fet, en aquests moments Bueno té obert un expedient de Restauració de la legalitat que, en data 4 de gener, li donava un termini de 15 dies "per a realitzar la demolició de les obres realitzades il·legalment". En el cas de l'habitatge "no té llicència d'obres" mentre que el magatzem "no va respectar el projecte original i es va fer una ampliació de 32'16 metres".

Energia complicada

text REDACCIÓ

Ha tingut lloc a la Peña Setrill la conferència titulada Nuclears Sí, nuclears NO impartida pel benicarló Carlos Añó Chavarria, enginyer industrial

que ha treballat en empreses tècniques de manteniment de centrals nuclears i que actualment treballa en l'empresa BP OIL Refineria de Castelló en serveis de manteniment. És a dir una verdadera autoritat en aquest tema que està tan d'actualitat avui en dia i sempre com és el de la seguretat de les Centrals Nuclears.

Carlos Añó va centrar les seues primeres explicacions en el funcionament i construcció de les centrals nuclears, amb la intenció d'aclarir dubtes sobre la seguretat de les mateixes. Per Añó, el debat que generen "no és gens original, hi ha postures en contra i a favor i sempre serà així", va assegurar. En aquest sentit, es va posicionar davant l'alternativa de

prendre l'energia de diferents fonts i així va explicar que "totes les empreses elèctriques importants duen en la seua cartera diferents alternatives, i són els governs qui trien de quin tipus la volen en funció a diferents factors". Añó considera que l'energia nuclear "proporciona independència" als països que la utilitzen perquè no han de dependre d'altres factors que no siguin els de les seues pròpies produccions. A més, va demostrar que el preu de l'energia nuclear és estable, cosa que no succeeix amb el petroli o altres fonts energètiques.

D'altra banda, Añó va rebutjar l'argument de la perillositat de les nuclears al·legant que "si tan perilloses foren, tots els dies parlaríem d'accidents i no és així. A més, cap país voldria tenir dins de les seues fronteres un element que posara en perill la seguretat dels seus ciutadans". L'enginyer es va mostrar a favor de "no ser racista en aquest tema i no rebutjar una font d'energia com és la nuclear". Referent a les energies alternatives, Añó va lamentar que cap de les existents en l'actualitat siguin capaces de donar una resposta acceptable al consum com ho estan fent les nuclears. "No hi ha solucions a curt termini amb les renovables". No obstant això, es va mostrar esperançat amb el progrés de la tècnica que va assegurar "ens portarà solucions" i oferirà altres tipus d'alternatives.

PUR TEATRE

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

9 - I - 2010

Rock'n'roll de Tom Stoppard al Teatre Lliure. L'obra comença el 1968, quan a Txecoslovàquia la invasió soviètica posa fi a l'anomenada Primavera de Praga. Estem però a Cambridge, hi ha un vell professor marxista (Max) i el seu alumne predilecte (Jan) de nacionalitat txeca, que després d'aquests fets decideix tornar a Praga. A l'actual capital de la República Txeca entra en contacte amb Ferdinand que representa l'oposició oficial, Jan es nega a signar els manifestos en contra del règim que aquest li presenta acusant-lo "d'exhibicionisme moral", en aquest moment l'obra reproduïx un debat que van mantenir en el seu dia Milan Kundera i Václav Havel. Jan defensa l'actitud del grup de rock "The Plastic People of the Universe", que realitzen concerts clandestins, perquè el règim els prohibeix ja que fan una música representativa del món capitalista i perquè porten els cabells llargs. Jan, però, no es lliura d'anar a la presó, mentre a Anglaterra, Max ha envellit, i viu les contradiccions entre el seu pensament i el socialisme real i l'actitud del Partit Laborista, Max diu "jo només crec en una cosa: que entre la teoria i la pràctica hi ha d'haver un encaix digne...no perfecte però digne" i la manera d'aconseguir-ho és "vivint amb honestedat", cosa que al final sembla que només aconsegueix Jirous el representant de "The Plastic People".

L'obra acaba el 1990 quan té lloc l'anomenada Revolució de Vellut, que porta a la presidència Václav Havel i els Rolling Stones actuen a Praga. Llavors Jan retorna a Anglaterra i es retroba amb

Els Dies Gloriosos

els vells amics i enceta una amarga discussió amb un vell Max, tots dos posen al descobert els problemes que comporten les societats capitalista i comunista i busquen en la felicitat individual les sortides.

"Rock'n'roll" és una obra on la paraula i el discurs ideològic ocupen el primer pla, però no per això és avorrida sinó tot el contrari, les tres hores que dura l'espectacle són pur teatre, el director Àlex Rigola ha sabut mantenir la tensió en tot moment. Una vegada més Max Glaenzel ha creat un espai escènic perfecte, molt adient a la disposició de la sala, on la proximitat als actors permet compatir amb ells les seues emocions. Entre els actors destaca la supèrbia interpretació de Lluís Marco, i la intensa emoció que desprèn el personatge interpretat per Rosa Renom. "Rock'n'roll" és teatre del bo, una obra de les més interessants que han pujat darrerament als escenaris.

10 - I - 2010

Recuperem el documental emés ahir pel Canal 33, "Llits. Pla(Lectus)". Un taxista que ens havia pujat a la sortida del teatre el dia anterior, ens pregunta per l'obra i ens recomana el documental que ell havia vist al migdia en la televisió catalana. "Sembla que el Pla s'ha ficat tant dins del personatge que interpreta, que es pensa que és ell de veres, se li ha girat la pinça totalment i l'han tancat en un psiquiàtric."- ens diu-. El documental és en realitat un divertiment de l'equip que ha muntat l'espectacle, una simpàtica broma de la que te n'adones al cap d'uns minuts d'estar mirant-lo. Tanmateix la realitat és allò que cadascú percep com a realitat.

**Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text**

Còpies GRAN FORMAT

**Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló**

DR CLIMENT

SANTA SINDONE

El metge esta desanimat amb els editors d'aquest mitja que, es creuen abanderats de la llibertat de premsa, però que acaben sent censors de la crua realitat. Passant plana al assumpte, va embarcar-se en autocar amb uns pacients a Ladispoli per convidar a la festa de la carxofa als malalts d'aquella població agermanada. D'aquesta manera aprofitaren l'estada a Itàlia per anar a resar-li al sudari sant que s'exposa actualment a Torino.

Després de quinze hores d'autobús i a cent quilòmetres de la capital, fent se de nit i ja molt cansats, van veure un local amb llums a la carretera que se'n deia santa Llansola i van pensar: ja ho hem trobat. Així van poder venerar la relíquia custodiada per les abadesses que del calor dels miracles que allí es produïen, anaven molt lleugeres de roba.

Al dia següent van anar a Florència per contemplar el David de Miquel Àngel. El doctor va quedar-se atordit al veure la perfecció de la bossa escrotal i va pensar que podria complaure a algun censor d'aquesta revista.

Intersindical Valenciana rebutja la jubilació als 67 anys

Intersindical Valenciana s'oposa a la proposta del govern espanyol de reforma de la jubilació per elevar-la dels 65 als 67 anys.

Per a la Intersindical Valenciana aquesta mesura ni és necessària ni té cap justificació en aquests moments més quan la Seguretat Social té un superàvit que se situa en 2009 en un 0,8% del PIB i les previsions és que es mantiga, si més no, fins el 2025. A més, considera que aquesta mesura afectarà, especialment, a sectors pitjors situats en el mercat laboral. També s'oposa a que s'allargue el període de comput des dels 15 anys fins els 20.

Per altra part, des de la Intersindical Valenciana s'exigeix al govern que compleisca els seus compromisos i regule la jubilació anticipada i parcial per a les empleades i empleats públics tal i com figura en l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic (EBEP) i prorrogue la jubilació voluntària del professorat prevista en la Llei d'Educació.

Per acabar, la Intersindical Valenciana considera que aquestes mesures no resolen la situació de crisi econòmica sinó que ataquen directament als drets de les treballadores i treballadors i dificulten l'entrada en el mercat laboral de persones que es troben en situació d'atur o que busquen una ocupació.

València, 29 de gener de 2010.

Mans Unides
 Campanya LI

Diuenge 7 de febrer
Missa Interparroquial
pel 50 aniversari
de Mans Unides
 12:30 h. Parròquia Sant Bartomeu

Divendres 12 de febrer
SOPAR DE LA FAM
seguidament XERRADA
a càrrec del Padre Làzaro Bustince,
missioner a Uganda
 21:00 h. Baixos Cambra Agrària

Diuenge 14 de febrer
V CADENA
SOLIDARIA
 12:00 h. Plaça Sant Bartomeu

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Potser per a qui setmana rere setmana fa l'esforç, no exempt de sacrifici, d'empassar-se aquesta fulla amb tot el seu contingut, avui la cosa és molt previsible. Fins i tot es podria arribar a pensar que un petit requadre que hi ha a la portada és un argument més que suficient per a omplir tota la pàgina. També cabria la possibilitat de cavil·lar que, ja la petita notícia de la portada coincideix amb un tema de la setmana dedicat a la educació, la cosa està més que clara i jo mateix tinc camp per a esplaïar-me i deixar que els dits corrin pel teclat a la velocitat de la llum, empesos per la temptació. Doncs bé, si el lector setmanal d'aquesta pàgina ha pensat totes aquestes coses és perquè ja sap que jo no penso desapropiar l'oportunitat d'opinar sobre la gran tornada del meu ídol polític i model a seguir. La meua llum i guia, l'ideal perfecte, l'home cabal, responsable, treballador i que més coses ha digerit per al bé de tots. El de les grans gestions, artífex de l'entrevista reivindicativa, que ha fet tot el bé que ha pogut al seu poble des del seu respectable punt de vista. No sé si aquesta idea ha quedat clara: des del seu punt de vista. Això vol dir que potser hi ha massa sent que viu en la ignorància i desconeix la immensa tasca que, cotxe amunt, cotxe avall, ha desenvolupat aquest insubstituïble i irrepetible capítol de la nostra terra cadufera, carxofera i fallera i que estic plenament segur que ens hem meregut sobradament. Si hi ha algú que habitualment perd el temps llegint aquesta pàgina, ha de ser sabedor que un dels pilars de la meua teoria política local és que tenim allò que ens mereixem.

Això és així sense cap mena de discussió ni oposició. Mundo és l'exemple perfecte: ha estat alcalde del nostre poble al llarg de tant de temps perquè nosaltres ho hem volgut, o siga perquè és el que els benicarlandos ens mereixíem i ens hem meregut. I punt. D'aquest gran mereixement ha vingut després el que ha vingut i ara el que tenim. La prova més clara de tot el que dic és que seria difícil trobar en tot Benicarló a una persona a la que no li agradaria ocupar el seu lloc. Per això és tan admirat i tan crak, perquè té una feina que tothom voldria tindre, independentment de la quantitat de treball que va afegit al càrrec que, així a primera vista, sembla que no provoca escaldaments. Tornarem a gaudir de la seua experiència als plens, del seu posar de sobrat, la recurrent facilitat de paraula, el domini absolut de la política municipal. Ens retrobarem amb l'estadista, lo bomber, lo remenador de paelles, lo colpejador de bombos, lo faller, lo devot... i així fins a les mil cares que aquest camaleònic personatge és capaç d'oferir i que ningú no sap encara on és el límit. Però si hi ha una cosa que se li dona bé, són els temes educatius. A més a més arriba en un moment molt important per al futur escolar del nostre poble. Només vull recordar les entranyables reunions amb representants del pares del col·legi Martínez Ródenas, on sempre els prometia

que tot estava llest i arreglat, que el començament de les obres només era qüestió de resoldre un parell de paperets, però que la cosa estava clara. Els pares sortien de les reunions convençuts que aquell home fins i tot seria el primer en posar-se el casc i agafar el pic i la pala i començar a treballar. Però una vegada i una altra, anava diferint els encontres fins que la darrera reunió, a la qual els pares anaven llançats, no els va rebre tot argumentant que s'havia presentat una moció de censura i que ell ja no seria el pròxim alcalde, amb la qual cosa es rentava les mans i tornava a torejar els pares. Després, quan l'enemic va agafar les regnes del govern municipal, va resultar que del tema Ródenas no s'havia fet absolutament res, tot i les promeses d'aquest polític professional, que va reble la recompensa, pels bons serveis prestats al seu poble, d'anar-se'n de diputat autonòmic. Magnífic colofó a catorze anys al servei de... de... de... en fi, al servei d'allò que s'havia proposat i que per fi va aconseguir. No acabaria mai de parlar-ne. És un personatge tan sublim que qualsevol comparació resulta insuficient. Jo, per la meua part, li dono la benvinguda i li desitjo que tinga una resta de legislatura una mica més responsable que la de la seua predecessora. Amen.

Carxofa: hortalissa del nostre futur?

Si pensem amb el que ens està donant la nostra carxofa amb Denominació d'Origen i el que rep per la nostra part, tal volta hauríem d'engegar una reflexió seriosa sobre tot el que l'envolta. I és que és molt el que ens hi juguem si volem que siga, en molts àmbits, referent del nostre poble.

719

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

malestar generat en el sopar de gala de la carxofa, per una organització no massa eficient, on els horaris no es van complir en cap dels casos, acabant tard... i empenyats. Sobretot els llauradors que se suposa haurien de ser els més honorats i ningú sembla tenir-los en compte. Ningú pensa que al dia següent de la gala, a trenc d'alba, han d'estar al tros fent la seua feina?

Pel que fa al seu conreu, la cosa no és que pinte massa bé. El procés d'empobriment a que l'estan sotmetent, amb la salvatge pressió urbanística i territorial (requalificacions i modificacions dels usos de la terra sense control i l'N-340, en són un bon exemple), tema de la setmana farà un parell de números a La Veu, ens indica ben a les clares que cada vegada hi ha menys terreny a conrear. A més, el fet que ens n'anem a conrear-la a d'altres pobles veïns vol dir que els seu futur, no és precisament de color de rosa i dista molt d'estar assegurat.

Pel que fa a la promoció mediàtica, tot i que enguany la festa i el que l'envoltava ha estat realment bé, el temps ha acompanyat i això no passa sempre, caldria no adormir-se en el els llorers i revisar alguns aspectes que s'han tancat una mica en fals. Parlem del ridícul de Fitur, on vam passar completament desapercebuts, i el

I per últim la promoció restauradora, on ja surten veus crítiques que indiquen que el format usat sembla estar esgotat i que caldrien alguns canvis, sobretot perquè no hi haja picabaralles entre ells pel que fa al lloc d'on celebrar la gala. Sense perdre de vista que la feina que fan a la Mostra de la degustació, a millor, caldria reconduir-la i allargar-la en el temps (cal pensar que la preparació de tots els plats mostrats porten molt de temps i feina). I tampoc sense oblidar-nos dels bars que entren a formar part de la Ruta del Pinxo que, enguany, han patit la restricció publicitària del nostre ajuntament i que, tot i semblar la parenta pobra de la festa, són una altra pota en la que aquesta festa es sustenta.

Amb tot açò dit, encara ens queden dies per degustar aquesta honorada hortalissa. Així, que bufen bons vents!

EDITORIAL

Carxofa: a la Plataforma i a la campanya "Televisió Sense Fronteres" i a tots els benicarlandos i visitants que van signar a favor de vore la TV3 al País Valencià. Eixe dia van recollir més de 800 signatures! Esperem que els nostres governants se n'adonen de l'estupidesa d'alguns dels seus actes i rectifiquen.

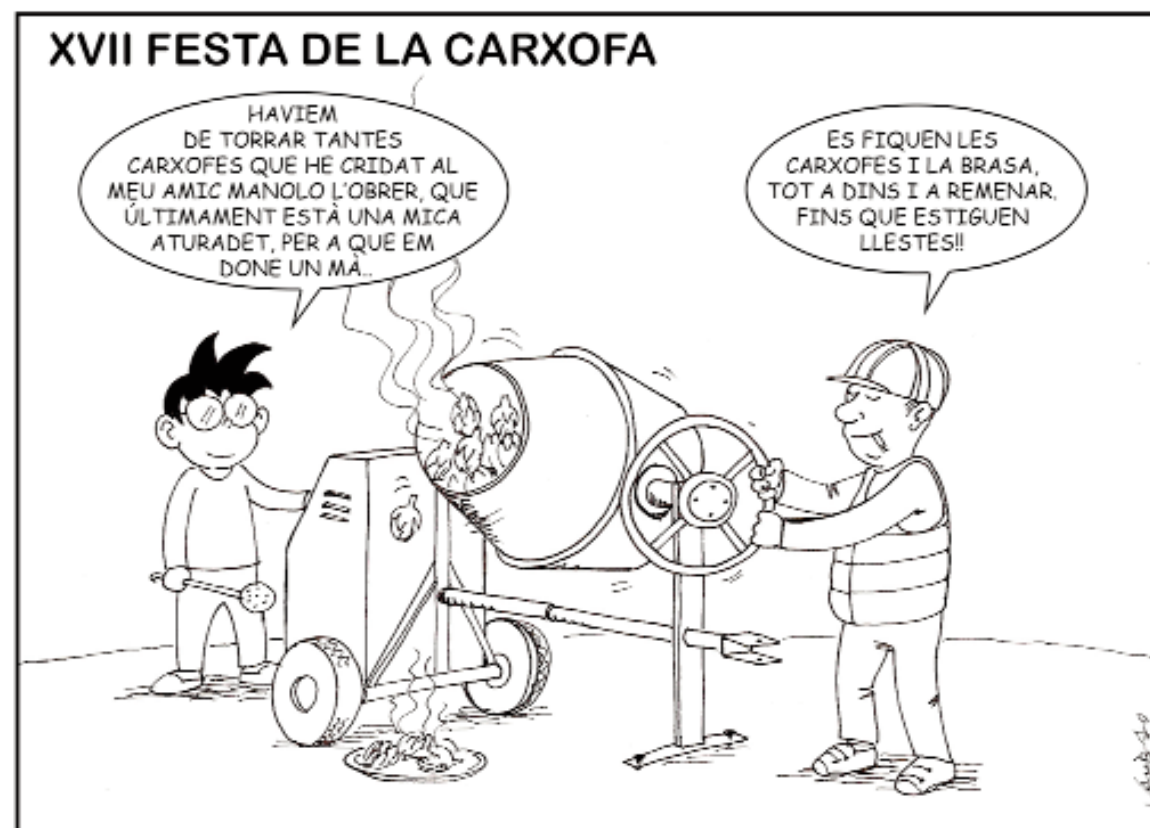
Panissola: per el nostre alcalde per no aprofitar l'ocasió i emprendre el subdelegat del govern que el tenia, quasi, al seu costat. A veure, ja sabem que amb un sopar i dos homenatges, segurament no es poden parlar de les coses importants del nostre poble. Ja, però si només fa que queixar-se que no pot parlar amb ell dels problemes de la nostra ciutat i quan el té a tocar, no es salta el protocol i almenys no intenta quedar amb ell... poca credibilitat li quedarà. Una mica més d'espenta no li aniria malament.

laveubenicarlo@terra.es

El còmic

Per Xavi Burriel

Carxofes a destall

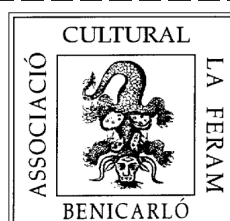
El còmic

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

Cultura
Món rural
Esports
Gastronomia
Classificats
Fotos
Música
Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

